

Γνωρίζετε την αρχή της πραγματικότητας, κύριε Υπουργέ;

23 Ιουνίου 2015

Στην πιο κρίσιμη καμπή της χώρας, όταν τα Πανεπιστήμια πασχίζουν, με ολοένα και λιγότερους υλικούς και ανθρώπινους πόρους, να ανταποκριθούν στις επιτακτικές προσδοκίες και ανάγκες της κοινωνίας μας για ποιοτική εκπαίδευση, αξιοκρατία, καινοτομία και ανάπτυξη, το Υπουργείο Παιδείας καταθέτει προς άμεση ψήφιση ένα νομοσχέδιο για το πλαίσιο λειτουργίας τους, το οποίο **αγνοεί κατάφωρα την πραγματικότητα, συγκρούεται ευθέως με τις ακαδημαϊκές πρακτικές των Ευρωπαϊκών Πανεπιστημίων και προωθεί μια σειρά από ιδεολογικές αγκυλώσεις**. Αλήθεια, όταν δεν έχει καταβληθεί ούτε ένα ευρώ στα πανεπιστήμια από τις εγκεκριμένες πιστώσεις από τον προϋπολογισμό του 2015 το επείγον ζήτημα για το Υπουργείο Παιδείας είναι να γίνουν νέες πρυτανικές εκλογές; Σε ένα μόνο ζήτημα ο Υπουργός Παιδείας ακολουθεί την πάγια τακτική των προκατόχων του: νομοθετεί μεσούντος του θέρους.

Η μεθόδευση του Υπουργείου να καταθέσει ένα τάχα «μεταβατικό» νομοσχέδιο με **προσηματική δημόσια διαβούλευση μιας εβδομάδας στο τέλος Ιουνίου**, χωρίς να έχει ζητήσει τις θέσεις των φορέων της πανεπιστημιακής κοινότητας είναι απαξιωτική και καταργεί στην πράξη την ιδέα της αυτοδιοίκησης των πανεπιστημίων, την οποία, ως αντιπολίτευση, τόσο δυναμικά ισχυριζόταν ότι υποστηρίζει.

Η προχειρότητα και αποσπασματικότητα του νομοσχεδίου δείχνουν ότι ο κύριος σκοπός του είναι η **επιστροφή σε παλαιότερες πρακτικές** που είχαν οδηγήσει στη θεσμική υποβάθμιση των πανεπιστημίων και έχουν καταδικαστεί στη συνείδηση της πανεπιστημιακής κοινότητας. Μοναδικός του στόχος είναι να κατανειμίει με τέτοιο τρόπο την εξουσία μέσα στα ΑΕΙ, ώστε να ακυρώσει τη δημοκρατική αυτοτέλειά τους, την ακαδημαϊκότητα και την προσήλωσή τους στην εκπαιδευτική και επιστημονική αποστολή τους.

Συγκεκριμένα, στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας εντοπίζονται, ανάμεσα στα άλλα, τα ακόλουθα απαράδεκτα σημεία:

- **η κατάργηση των Συμβουλίων**, που συνεπάγεται την απουσία αιρετού, ανεξάρτητου εποπτικού και ελεγκτικού οργάνου για τον προγραμματισμό και την οικονομική διαχείριση των πανεπιστημίων, ζητήματα τα οποία, όπως η πράξη έχει δείξει, αποτελούν την αχίλλειο πτέρνα της λειτουργίας τους.
- **η επαναφορά της συνδιοίκησης** με τη δυσανάλογη συμμετοχή των φοιτητών σε όλες τις εκλογές και τις λειτουργίες των διοικητικών οργάνων, τροφοδοτώντας φαινόμενα συναλλαγής. Το συγκεκριμένο σύστημα υπολογισμού της συμμετοχής των φοιτητών δεν βασίζεται σε συνεπή κριτήρια στα διάφορα επίπεδα αντιπροσώπευσης, ενώ, αν δεν γίνεται από πρόθεση, τα σοβαρά λάθη στη διατύπωση των όρων συμμετοχής μπορεί να οδηγήσουν σε τερατώδη αποτελέσματα, δηλαδή στην εκλογή οργάνων διοίκησης, στα οποία οι φοιτητές έχουν κυρίαρχο λόγο ως εκλέκτορες. Άλλο είναι η εκπροσώπηση των φοιτητών στα όργανα, που είναι αυτονόητη, και άλλο η συμμετοχή τους στην επιλογή της διοίκησης και μάλιστα σε ποσοστό που τους καθιστά

ρυθμιστικούς παράγοντες της διαμόρφωσης εκπαιδευτικής και ερευνητικής πολιτικής.

- **η κατάργηση της δυνατότητας της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας** στις διοικητικές εκλογές, παρά την πρωτοφανώς μεγάλη συμμετοχή που αυτή εξασφάλιζε, όπως έδειξαν στην πράξη όσες εκλογές πραγματοποιήθηκαν με αυτόν τον τρόπο.
- **η περικοπή της Θητείας** των δημοκρατικά εκλεγμένων και νομιμοποιημένων διοικητικών οργάνων που ισοδυναμεί με θεσμική εκτροπή.
- **η κατάργηση του Οργανισμού των ΑΕΙ** ως καταστατικού χάρτη που διασφαλίζει το αυτοδιοίκητό τους.
- **η αλλαγή της διαδικασίας εκλογής/εξέλιξης μελών Δ.Ε.Π.**, η οποία δεν θεραπεύει τις ατέλειες που είχαν διαπιστωθεί με το ισχύον σύστημα, αλλά επαναφέρει προβλήματα που είχαν ταλαιπωρήσει επώδυνα γενιές πανεπιστημιακών, η εκλογή/εξέλιξη των οποίων ήταν για καιρό όμηρος των ενδοτηματικών σχέσεων εξουσίας και εξάρτησης. Το κριτήριο της συνάφειας του γνωστικού αντικείμενου υποβαθμίζεται στη συγκρότηση των εκλεκτορικών σωμάτων και των εισηγητικών επιτροπών, έτσι ώστε να κινδυνεύουν οι υποψήφιοι να κρίνονται από συναδέλφους άλλων γνωστικών αντικείμενων μόνο και μόνο επειδή ανήκουν στο ίδιο Τμήμα..
- **Η αλλαγή στον τρόπο υπολογισμού των ευρωπαϊκών πιστωτικών μονάδων (ECTS)**, οι οποίες μετονομάζονται (προφανώς λόγω της ιδεοληψίας των συντακτών του νομοσχεδίου) σε Ισοδύναμες Εκπαιδευτικές Μονάδες (Ι.Ε.Μ.) δεν βασίζεται σε καμιά εκπαιδευτική ή επιστημονική αναγκαιότητα. Η αλλαγή αυτή είναι αδικαιολόγητη, άχρηστη και θα προκαλέσει σημαντική δυσχέρεια στις μεθόδους δόμησης και αξιολόγησης, αλλά και της επικοινωνίας των προγραμμάτων σπουδών.
- **η νεκρανάσταση της εγγενώς ασαφούς έννοιας του ασύλου**, η οποία προκαλεί ερμηνευτικά ζητήματα σχετικά με την έκταση της εφαρμογής της και δημιουργεί το πλαίσιο για αναβίωση πρακτικών που εξέθρεψαν την ασυδοσία, την ανομία και τη βία στους πανεπιστημιακούς χώρους.

Είμαστε **κατηγορηματικά αντίθετοι** σε όλα τα προηγούμενα σημεία του νομοσχεδίου και πιστεύουμε ότι **οι ρυθμίσεις αυτές οδηγούν, με τρόπο σαρωτικό και καταστροφικό, στις παθογένειες του παρελθόντος**. Θεωρούμε προσχηματικό τον «επείγοντα» χαρακτήρα του νομοσχεδίου, **ζητούμε την απόσυρσή του** και καλούμε το Υπουργείο **να ανοίξει αμέσως τον δημόσιο δημοκρατικό διάλογο** με την πανεπιστημιακή κοινότητα για τις διαρθρωτικές αλλαγές που πραγματικά χρειάζονται τα πανεπιστήμια.

Ενωτική Ακαδημαϊκή Πρωτοβουλία